

Efterår 2013 (1): Opera i Bayreuth

Selskabstøj og campingvogn? Hvordan kan smoking og aftenkjole harmonere med campinglivets uhøjtidelige frihed, fjernt fra enhver dresscode? Hvor der ved "habit" allerhøjest er tale om "campinghabitten"?

Svaret er: VI SKAL TIL WAGNER-FESTSPILLENE i Bayreuth. Det er dér, hvor opera-elskere fra hele verden mødes for at høre og se Richard Wagners musikdramaer.

Der er normalt op til 8 års ventetid. Vi har været heldige, da vi har fået billetter via et afbud i Roskilde og nu skal se "Nibelungens Ring". Den består af 4 dele, og vi glæder os helt vildt til en oplevelse af de helt store. Men man er vel campist, så campingpladsen i Stadtsteinach, 30 km nord for Bayreuth, bliver vores base i en uges tid, og toiletrummet det eneste sted i campingvognen, hvor skruddet kan hænge. Adria'ens klædeskabe kan ikke rumme så voluminøs en garderobe. Billedet er taget lige inden vi skal til at skifte "ham".

Et herligt syn: vi er på vej! Den 19. august tager vi færgen Rødby-Puttgarden, selv om den til Rostock via Gedser ville være den mere direkte vej, dér hvor vi skal hen. Men færgen på fugleflugtslinien er kortere og derved billigere, desuden er der flere afgang, og selv om vi i Tyskland skal køre lidt længere, er forskellen i økonomien til at bære til fordel for en større fleksibilitet.

Tirsdag, den 20. august 2013

krydser vi grænsen til *Freistaat Bayern* (som de kalder sig selv dernede i den del af Tyskland). Ved den gamle DDR-grænseovergang *Helmstedt* holder vi frokost- og skiftepause og kigger ved samme lejlighed også på de gamle grænseanlæg, der er bevaret som mindesmærke. Det er her, jerntæppet gik før murens fald.

Uhyggelige minder om en tid, der heldigvis er forbi. Den gamle grænseovergang er nu en saga blot.

Bygningerne er bevaret som mindesmærke med fri adgang til at gå omkring.

Det virker totalt absurd, set med vores 2013-øjne. Vi går eftertænksomt omkring og kan ikke helt ryste en lille kulde-gysning af os.

Præcist klokken 16.30 triller vi ind på campingpladsen *Stadtsteinach* (ACSI). Vi har bestilt plads på forhånd og får en super parcel, med udsigt og godt afskærmet mod indblik. Vi skal være her til den 28. august, og det føles dejligt med en uges tid på samme sted foran sig.

Indgangen til campingpladsen Stadtsteinach. Til venstre ses tagene på receptionsbygningen og restauranten, der har en meget hyggelig Biergarten.

Pladsen er både smuk og velordnet. Det er anden gang, vi er her. Der er gratis WiFi i receptionsområdet.

Vores parcel set den ene og den anden vej. Den har en fantastisk beliggenhed. Man kan næsten ikke forestille sig en bedre plads, synes vi.

Senere tager vi en rask travetur ind og op (15 % stigning!) til byen. Den er ganske lille, ligger på en bakketop, og har en smuk barok-kirke – samt mindst 5-6 spisesteder meget tæt på hinanden. Imponerende. En af dem skal i prøve en af dagene. Men ellers har byen ikke så meget at skrive hjem om.

På spadseretur ind til centrum af Stadtsteinach. Kirken ligger oppe på en bakketop, lige ved torvet. Byen er meget lille og derfor hurtigt overset. Der er et fint Norma-supermarked ikke langt fra campingpladsen. Overfor campingpladsen ligger Stadtbad, entréen er 0,50 Euro.

Onsdag, 21. august 2013

Herlig dag – klar blå himmel fra morgenstunden. Senere mere overskyet, men stadig lune temperaturer. Tager ind til Bayreuth for at rekognoscere. Der er parkeringspladser nok oppe ved Festspielhaus. Vi kigger også til *Villa Wahnfried*, Wagners pompøse, herskabelige bolig lige op ad byens store, parkagtige barok-have. Boligen og dens

omgivelser er under ombygning og har været det længe. Omme på den anden side, med adgang fra parken, finder vi Wagners grav: en stor, enkel marmorplade uden navn eller dato på en vedbendbegroet rektangulær høj.

Wagners bopæl, sponsoreret af hans velgørere, under ombygning. Den ligger op ad byens smukke park. I øvrigt er 2013 Wagners 200 års fødselsår. Derfor gøres der særligt meget ud af ham i år.

Sommer i byens park.

I byens centrum, der denne gang forekommer os mere hyggeligt og spændende end for et år siden, er der leben og flotte bygninger. Ved en pølsebod får vi os et par *Bayreuther Bratwürste*, inden vi slentrer tilbage til bilen. Hjemme bliver jeg kåd og tager mig en 20-minutters svømmetur ovre i Stadtbad. Udsigten herfra mod byen og kirken er ret flot. Poolen har jeg helt for mig selv, der er kun ganske få mennesker. Ih, hvor er det herligt. Efterfølgende er der dømt afslapning under solsejlet. Senere går vi op til byens torv og får os noget aftensmad – en gedigen *Haxe* med *Knödel*. Vi er nødt til at levne; portionerne er ALT for store.

Klokken er 20.33. Jeg sidder udenfor. Solen er gået ned, himlen er blakket. Men det skulle blive flot og varmt vejr i morgen. Hvor *Ring* starter. Vi er spændte som flitsbuer!

Og hvordan var det så?

At være til festspillene i Bayreuth er som at være med i et stykke fra en svunden tid i en anden verden. Stedet oser af iscenesat eksklusivitet, ikke kun hvad musikken angår, her høres en del fremmede tungemål, over det hele ligger en stemning af forventning og elitær overklasse: de fleste af herrerne er i smoking, mange af damerne i lange rober. Der flaneres op og ned foran festspilhuset og i det smukke parkanlæg tæt ved. Når klokken nærmer sig et kvarter til begyndelsen af forestillingen, samles man neden for balkonen over hovedindgangen. Her kommer 8 kjoleklædte musikere til syne, løfter deres messingskinnende trompeter og blæser en Wagner-fanfare – lyden bæres højtideligt ud i den lyse eftermiddag. Dette er tegnet på, at dørene ind til salen nu er slået op og man kan indtage sin plads.

Vi sidder i første række på balkonen, lidt til venstre for midten. Udsynet er glimrende, om end scenen føles en smule langt væk. Men det er den også fra logerne, som etagen nedenunder hedder, og som er stedet med de dyreste pladser. Her sad Bundeskanzlerin, fru Merkel, til premieren. Så vi er ganske tilfredse med vores placering. Billetterne har da også været dyre nok.

Åbningsfanfaren lyder fra balkonen over hovedindgangen. Nu slås dørene op.

Jeg føler mig som en dronning, ledsaget af prins Gert ...

Musikken lyder fantastisk takket være operahusets specielle og udsøgte akustik, sangernes stemmer er suveræne og i absolut topklasse. Opsætningen er derimod et pudsigt, men ret underholdende virvar af hel- og halvforståede, grænsende til det absurde parallelhandlinger, der visse steder får Wagner til at blive helt væk. Salen runger

da også af *buh*-råb, da tæppet falder. Sangerne og dirigenten derimod får stormende applaus med begejstrede *bravo*-tilråb og et tordenvejr af fodtramp. Publikum er sandelig meget mere medlevende end hjemme i København! Alene det er en oplevelse i sig selv. Så vi deltager både i det ene og det andet.

Solen skinner og det er lunt i vejret. Jeg har min festrobe på og føler mig som en dronning – ledsaget af prins Gert i smoking (fra år 2000). Den tredje dag regner det med temperaturer, der dog alligevel er lune nok til mine bare skuldre. Især indenfor, hvor der ikke findes nogen som helst klimaanlæg. Så i pausen drysser vi omkring og kigger på de mange overdækkede opholdsmuligheder med spisesteder af forskellig art. Vi er begyndt at føle os "hjemme".

Den tredje spilledag regner det i stride strømme. Da vi er tidligt på den bliver vi siddende i bilen på parkeringspladsen og tager os et festligt campingglas tysk champagne.

Første og anden spilledag har vi madpakker med, som vi spiser - sammen med nogle andre danskere - på den grønne eng bag ved den øverste parkeringsplads. I regnvejr er det udelukket, så vi spiser i den fine restaurant ved Festspielhaus. Maden, betjenningen og prisen er i top.

Men så har vi også prøvet det med.

Der er to "fridage" mellem forestillingerne. Den ene dag, mens vejret stadig er sommerligt, cykler vi de 11 km til den lille by *Kulmbach*. Cykelstien herfra og til centrum af *Kulmbach* er uden stigninger og dejlig. I *Kulmbach* oser vi rundt i de små stræder og finder et sted, hvor vi spiser frokost i en lille udendørscafé. Oven over byen knejser fæstningen. Deroppe fra er der en helt fantastisk udsigt over byen - det ved vi fra sidste år, men vejen derop til er mega-stejl. Så denne her gang bliver vi nede. Vi benytter til gengæld lejligheden at kigge på byens små gader og afkroge.

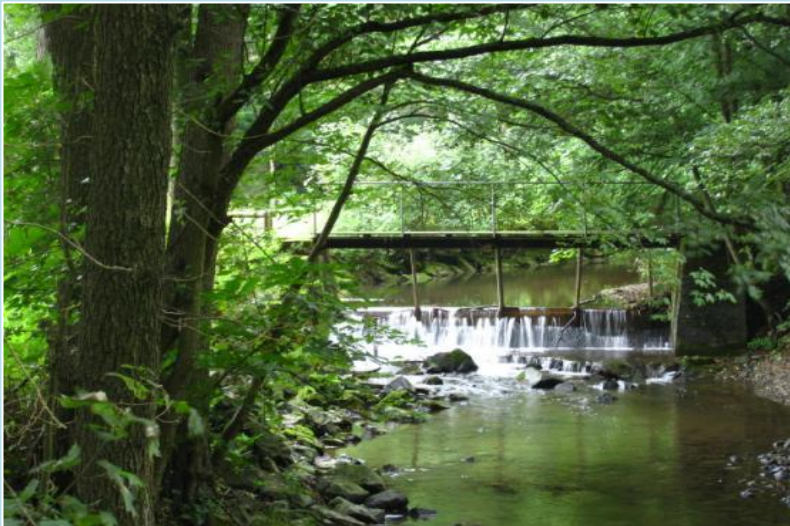

Det er lørdag og torvedag. En ung familie præsenterer sig i gennemført ny-bayersk look.

Man sidder ude og spiser frokost i de mange udendørsserveringer. Det gør vi også og nyder det gode sommervejr. Den ret, vi bestiller, mangler spejlægget. Det er udsolgt! Øv, det hører sig nu engang til "Leberkäse und Bratkartoffeln". Øllet er fra et af Kulmbachs mange bryggerier.

På fridag nr. 2 vil vejret ikke længere tilsmile os; det småregner ind imellem og er blevet noget mere køligt. Det ser vi stort på og begiver os på en vandring op til borgruinen *Nordeck*. Imidlertid kan vi ikke finde den, så vi opgiver og følger en sti, som formodentlig vil føre os tilbage til campingpladsen. Men hokuspokus! Pludselig og helt uventet står vi foran borgruinen. Surprise! Vejen op til den er spærret med *Betreten-verboten*-skilt, der skulle være fare for nedstyrtning. Men pyt med det, vi forcerer trapperne opad, hvor vi går rundt og studerer resterne af murværket.

På vejen kommer forbi en gammel vandmølle fra midt i 18-tallet. Den er restaureret og står nydelig til beskuelse.

Dengang blev møllen drevet af åen Steinach. Nu er det et hyggeligt vandreområde.

Selv om vi følger afmærkningen varer det længe, inden vi - helt tilfældigt - ser ruinen dukke op i skoven. Vi havde ellers opgivet at finde den.

Det går stejlt ned til alle sider, så vi kan godt forstå, at man ikke bare må tage herop og klatre rundt. Det gælder nok især familier med børn. Mens vi er der, kommer der en lille gruppe damer på guidet rundvisning. De holder sig pænt neden for afspærringen, og vi føler os næsten som små lovbrydere. Ordning muss sein!

Endelig er vi hjemme ved campingvognen, godt udasede og ømme i bentøjet. Det er stadig gråvej, og det småregner stadig ind imellem. Mit nyindkøbte barometer fra supermarkedet Norma er vist ved at være færdig med at indsamle data, så den kan vise en mere pålidelig prognose. Desværre ser den ikke alt for lovende ud.

Onsdag, 28. august 2013 -

- er det hele forbi. Operaen i Bayreuth og *Nibelungens Ring* er afsluttet og vores køreture til Bayreuth ligeså. Vi konkluderer, at det var en stor, "once-in-a-lifetime"-oplevelse, og vi håber meget, at der på et tidspunkt kan blive en mulighed mere. Så må vi jo spare sammen så længe.

Nu er det sidste dag på campingpladsen, inden vi bryder op og fortsætter. Vejret er passabel, så nu skal vores ophold klinge ud med en udflugt til et par seværdigheder mere: den barokke valfartskirke *Vierzehnheiligen*, byen *Bad Staffelstein* og en tur op på *Staffelberg* med den storslåede udsigt. Vi skal køre ca. 50 km i nord-østlig retning.

Kirken er overdådig barok og med makabre detaljer. Det bugner med guld og kunstfærdige stuk-ornamenter. Der er mange mennesker i kirken. Facaden er under restaurering og indpakket og kan derfor bedst ses på brochuren.

Selvfølgelig skal vi også lige have en tår klosterøl, som vi nyder med udsigten over mod baketoppen på den anden side og Kloster Banz - også en klassificeret seværdighed i barokstil. Men den springer vi over i denne omgang.

Byen Bad Staffelstein. Frankisk bindingsværk og det uundværlige monument med byens skytshelgen, der besværgende løfter sit kors mod den omgivende verden. Vi står på torvet og kigger i forskellige retninger for at finde et sted til en frokost.

Vi satser på en café i kurparken. Men den ligger langt væk, så vi beslutter os til en burger fra en bager. Det er ok.

Videre går turen til *Staffelberg*. Den er et geologisk fænomen med stejle skrænter og et fladt plateau på toppen.

Herfra er der helt fantastisk udsigt hele vejen rundt. Lige en kort insider-bemærkning: Bare rolig, Jutta, det ser værre ud end det er, og længere turde jeg heller ikke gå ud mod kanten.

Men imponerende er der jo under alle omstændigheder.

Torsdag, den 29. august – onsdag, den 4. september

Gode dage i Mörsch (= Rheinstetten) sammen med min mor. Min søster er ikke hjemme. Så vi hygger os alle 3 her med en tur til Karlsruhe, med en lille vandring oppe i Schwarzwald, med en pølse ved Rhinkiosken og i haven. Vejret er hele tiden mere eller mindre solskin og mildt, indtil det til sidst begynder at blive højsommer.

Vi fortsætter til Alsace på vej længere sydpå. Rejseberetningen fortsætter ligeledes.

Glade campinghilsener

Renate

r.hovald@kabelmail.dk

Vores rute fra Danmark til Sydfrankrig og tilbage igen fra google.maps.

Første del af min rejseberetning dækker stationene A - D (D=L).

A	4000 Roskilde
B	Engehausen, Tyskland
C	Stadtsteinach, Tyskland
D	Rheinstetten
E	Turckheim, Frankrig
F	Châteauneuf-sur-Isère, Frankrig
G	Bagnols-sur-Cèze, Frankrig
H	Rustiques, Frankrig
I	Issoire, Frankrig
J	Chagny, Frankrig
K	Sainte-Croix-en-Plaine, Frankrig
L	Rheinstetten
M	Derneburg, Tyskland